

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2013.12.13.
COM(2013) 884 final

2013/0432 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a vámjogszabályok megsértésére és a vámjogi szankciókra vonatkozó uniós jogi keretről

{SWD(2013) 513 final}

{SWD(2013) 514 final}

{SWD(2013) 515 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

1.1. Általános háttér

Bár a vámjogszabályok teljes körűen harmonizáltak, végrehajtásuk – azaz a vámszabályok betartatása és a törvényi szankcionálás biztosítása – a tagállamok nemzeti jogának hatálya alá tartozik. Következésképpen a vámjogszabályok végrehajtására 28 különböző jogszabályrendszer alapján, különböző közigazgatási és jogi hagyományok szerint kerül sor. Ez azt jelenti, hogy az egyes tagállamok bizonyos, a harmonizált uniós vámjogszabályokból eredő kötelezettségek megszegését az általuk megfelelőnek tartott szankciókkal büntethetik.

E szankciók jellege és súlya az illetékes tagállamtól függ. A szankcióknak nemcsak a jellege, de a típusa is igen eltérő lehet (például pénzbírság, szabadságvesztés, áruelekobzás, ipari vagy kereskedelmi tevékenységek folytatásától való ideiglenes vagy végleges eltiltás), és az azonos típusú és jellegű szankciók (például a pénzbírságok) szintje/tartománya szintén tagállamonként különbözik.

A Bizottság a Vám 2013 program keretében 24 önkéntes tagállam¹ részvételével projektcsoportot alakított, amely áttekintette, miként rendszerezik a tagállamok az egyes vámjogszabálysértéseket, illetve a vonatkozó szankciókat. A projektcsoport megvizsgálta a 24 tagállam vámjogszabályok megsértésére és a kapcsolódó szankciókra irányuló rendszerét, majd beszámolt arról a Bizottságnak. A projektcsoport több jelentős különbséget is megállapított:

1. táblázat – A tagállamok vámjogi szankciórendszerei közötti különbségek

A vámjogszabályok megsértése esetén alkalmazandó tagállami szankciók jellege	A 24 tagállam közül 16 előír büntetőjogi, illetve nem büntetőjogi szankciókat egyaránt. A 24 tagállam közül 8 tagállamban csak büntetőjogi szankciók szabhatók ki.
A büntetőjogi, illetve nem büntetőjogi jogsértéseket és szankciókat megkülönböztető értékhatár	Azokban a tagállamokban, amelyek rendszere büntetőjogi, illetve nem büntetőjogi jogsértésekről és szankciókról egyaránt rendelkezik, különböző értékhatárok döntik el, hogy az adott vámjogszabály megsértése, illetve az alkalmazandó vámjogi szankció büntetőjogi vagy nem büntetőjogi jellegű-e. Ez az értékhatár 266 EUR-tól 50 000 EUR-ig terjed.
Vámjogszabályok megsértése esetén a gazdasági szereplő felelősségének	A 24 tagállam közül 11 tagállamban a gazdasági szereplőt bizonyos

¹ Ausztria, Belgium, Bulgária, Ciprus, Egyesült Királyság, Észtország, Finnország, Franciaország, Görögország, Hollandia, Írország, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Luxemburg, Magyarország, Málta, Németország, Olaszország, Portugália, Románia, Spanyolország, Szlovákia, Szlovénia.

megállapítására irányadó tagállami követelmények	vámjogszabályok megsértése esetén attól függetlenül felelősségre vonják, hogy szándékosságról, gondatlanságról, hanyag vagy figyelmetlen magatartásról van-e szó (a jogsértések objektív felelősség hatálya alá tartoznak). A 24 tagállam közül 13 tagállamban a gazdasági szereplő csak szándékosság, gondatlanság, illetve hanyag vagy figyelmetlen magatartás esetén szankcionálható a vámjogszabályok megsértéséért.
Elévülési idők: – a vámjogi szankciós eljárás megindítására – a vámjogi szankció kiszabására – a vámjogi szankció végrehajtására	A tagállamok túlnyomó többségében elévülési időhöz kötik a szankciós eljárás megindítását, valamint a vámjogi szankció kiszabását és végrehajtását. Ezek az elévülési idők 1 évtől 30 évig terjednek. A 24 tagállam közül 1 tagállam nem ír elő semmilyen elévülési időt– azaz bármikor megindítható a szankciós eljárás, illetve kiszabható a szankció.
A jogi személyek felelőssége	A jogi személyiséggel rendelkező gazdasági szereplők a 24 tagállam közül 15-ben vonhatók felelősségre a vámjogszabályok megsértéséért. A 24 tagállam közül 9-ben jogi személy nem vonható felelősségre semmilyen jogsértésért.
Vitarendezés	A vitarendezés olyan, a tagállam jogi vagy igazgatási rendszerén belüli eljárás, amely lehetővé teszi, hogy a hatóságok a vámjogi szankciós eljárás megindítása vagy lefolytatása helyett megegyezés útján rendezzék az elkövetővel a vámjogszabály megsértésének kérdését. A 24 tagállam közül 15 alkalmaz ilyen eljárást a vámjogszabályok megsértésére.

(Forrás: A vámjogi szankciókkal foglalkozó projektcsoport jelentése – a vámjogszabályok megsértésére és a vámjogi szankciókra vonatkozó uniós jogi keretről szóló jogalkotási aktushoz készült hatásvizsgálat 1B. melléklete)

A fenti különbségeknek, amelyek a vámjogszabályok megsértését és a vámjogi szankciókat érintik, többszintű vonatkozásai vannak:

- nemzetközi szinten bizonyos WTO-tagállamok aggályosnak tartják a különböző tagállami szankciórendszereket az Európai Unió e téren vállalt nemzetközi kötelezettségeinek teljesítése szempontjából;
- az Európai Unión belül a vámunió hatékony igazgatását nehezítik a vámjogszabályok végrehajtásában mutatkozó különbségek, mivel – amint az a fenti táblázatból is kiderül – ugyanazt a jogsértő magatartást rendkívül eltérően kezelik a különböző tagállamokban;
- a gazdasági szereplők szempontjából az uniós vámjogszabályok megsértésének eltérő kezelése azokat az egyenlő versenyfeltételeket befolyásolja, amelyek elengedhetetlenek a belső piacon: a megengedőbb vámjogi szankciókat alkalmazó tagállamokban ugyanis kedvezőbb helyzetbe kerülnek a jogsértők. A helyzet a vámügyi egyszerűsítések és vámkönnyítések, illetve az engedélyezett gazdálkodói jogállás elnyerésére irányuló eljárás igénybevételének lehetőségét is befolyásolja, hiszen a különböző tagállamok jogszabályai eltérő módon értelmezik a vámjogszabályok betartására és a súlyos jogsértés hiányára vonatkozó kritériumot, amely az engedélyezett gazdálkodói jogállás feltétele.

Ez a javaslat a fenti problémák kezelése érdekében olyan közös jogi keretet irányoz elő a vámjogszabályok megsértésének és a vámjogi szankcióknak a kezelésére, amely közös szabályozási platformot képezne, áthidalná a különböző jogrendszerek közötti szakadékokat, és hozzájárulna ahhoz, hogy a gazdasági szereplők az EU-n belül egyenlő elbánásban részesüljenek, megvalósuljon az Unió pénzügyi érdekeinek hatékony védelme, valamint javuljon a vámügyekben folytatott bűnüldözés.

1.2. Jogi háttér

Az Unió vámterülete és a harmadik országok közötti árukereskedelemre irányadó vámjogszabályok teljes körűen harmonizáltak: azokat 1992 óta a Közösségi Vámkódexben² gyűjtik össze. Ezt a vámkódexet jelentős mértékben átdolgozta a Közösségi Vámkódex létrehozásáról (Modernizált Vámkódex) szóló, 2008. április 23-i 450/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet³, amelyet nemrégiben ismét átdolgozott és hatályon kívül helyezett az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴ azzal a céllal, hogy hozzáigazítsa a vámjogszabályokat az elektronikus vám- és kereskedelmi környezethez, előmozdítsa a vámjogszabályok további harmonizációját és egységes alkalmazását, valamint megfelelő eszközökkel ruházza fel az uniós gazdasági szereplőket tevékenységük globális üzleti környezetben való fejlesztéséhez.

² Az 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelettel létrehozott, 1994. január 1-jétől alkalmazandó Közösségi Vámkódex (HL L 302., 1992.10.19., 1. o.): <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1992R2913:20070101:hu:PDF>

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. április 23-i 450/2008/EK rendelete a Közösségi Vámkódex létrehozásáról (Modernizált Vámkódex) (HL L 145., 2008.6.4., 1. o.): <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:145:0001:0064:HU:PDF>

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. október 9-i 952/2013/EU rendelete az Unió Vámkódex létrehozásáról (átdolgozás) (HL L 269., 2013.10.10., 1. o., helyesbítés: HL L 287., 2013.10.29., 90. o.): <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:269:0001:0101:HU:PDF>

A fenti harmonizált vámjogszabályokat közös végrehajtási szabályokkal kell megerősíteni. Már két – 2008., illetve 2011. évi – európai parlamenti jelentés⁵ is hangsúlyozta, hogy lépéseket kell tenni ebbe az irányba, és harmonizálni kell a területet.

Ezt az erőfeszítést az a Szerződésben⁶ előírt általános kötelezettség támasztja alá, amely szerint a tagállamok „a Szerződésekből, illetve az Unió intézményeinek intézkedéseiből eredő kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében megteszik a megfelelő általános vagy különös intézkedéseket”. Ez a kötelezettség többek között szankcionálást jelent, a büntetőjogi és a nem büntetőjogi szankciók megkülönböztetése nélkül.

Ezen túlmenően a Modernizált Vámkódex és az Uniós Vámkódex első ízben tartalmaz olyan különös rendelkezést⁷, amely előírja a közigazgatási vámjogi szankciók alkalmazását.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

2.1. Konzultáció az érdekelt felekkel

A Bizottság négy konzultációs eszközt használt, amelyek között (a vámjogszabályok megsértésének és a vámjogi szankcióknak a sajátos és technikai jellegére való tekintettel) nem szerepelt a nyilvános konzultáció. Az érdekelt felek kérésére a válaszokat bizalmasan kezelik.

– A Bizottság kérdőívet küldött a tagállamok vámigazgatási szerveinek a vámjogszabályok megsértésére és a vámjogi szankciókra irányuló nemzeti rendszereikről. Erre az indoklásban fentebb kifejtettek szerint 24 tagállam válaszolt. Az összegyűjtött adatok összehasonlítása során jelentős különbségekre derült fény a tagállamok vámjogi szankciórendszerei között.

– 2012. március 20–21-én Koppenhágában a megfelelésről és a megfelelési kockázatkezelésről szóló magas szintű szemináriumra került sor, amelyen valamennyi tagállam és tagjelölt ország vámigazgatási szervei, valamint a gazdasági szereplők képviselői vettek részt. A szemináriumon megállapították, hogy a vámbűncselekmények és vámjogi szankciók kérdése a „megfelelési” rendszer része, amelyet tovább kell tanulmányozni.

– Az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság az érdekelttel a vámügyi konzultációs szerve (Kereskedelmi Kapcsolattartó Csoport) keretében folytatott először konzultációt. A Kereskedelmi Kapcsolattartó Csoport 45 vámtevékenységet folytató európai kereskedelmi szövetség – köztük kkv-k – uniós szintű képviselőit tömöríti. A konzultációra válaszolva az ülésen jelen lévő szövetségek többsége általában egyetértését fejezte ki azzal, hogy az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság kezdeményezése üzleti tevékenységük szempontjából jelentőséggel bír.

⁵ A Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentése a kereskedelmi politika szolgálatában hatékony behozatali és kiviteli szabályokról és eljárásokról (2007/2256(INI)). Előadó: Jean-Pierre Audy, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentése a vámrendszer korszerűsítéséről (2011/2083(INI)). Előadó: Matteo Salvini.

⁶ Az EUSZ 4. cikkének (3) bekezdése.

⁷ A Modernizált Vámkódex 21. cikke, amely az Uniós Vámkódex 42. cikkévé vált.

– Egy második konzultációra is sor került az érdekeltekkel az Enterprise Europe Network hálózat útján a kkv-knak küldött újabb kérdőívvel arról, hogy miként befolyásolják az export-import tevékenységet folytató vállalkozások kereskedelmi tevékenységét a különböző tagállamokban hatályos különböző vámjogi jogsértési és szankciórendszerek.

2.2. Hatásvizsgálat

A Bizottság elvégezte a szakpolitikai alternatívák hatásvizsgálatát (elérhető a következő internetes oldalon: ...). Négy szakpolitikai alternatívát vizsgált meg: A – alapforgatókönyv; B – a hatályos uniós jog keretén belüli jogszabály-módosítás; C – a vámjogszabályok megsértésének típusait és a nem büntetőjogi szankciók típusait közelítő jogalkotási intézkedés és D – két külön jogalkotási intézkedés, amelyek célja egyrészt a vámjogszabályok megsértésének és a nem büntetőjogi szankcióknak a közelítése, másrészt pedig a vámbűncselekmények és a büntetőjogi szankciók közelítése.

A hatásvizsgálat a lehetséges alternatívák mérlegelésével arra a következtetésre jutott, hogy olyan jogalkotási intézkedés részesítendő előnyben, amely azonosítaná a különösen védendő vámjogi kötelezettségeket, és megszegésük esetére nem büntetőjogi szankciókat állapítana meg (C. alternatíva).

Az ismételten benyújtott hatásvizsgálatot a Hatásvizsgálati Testület 2013. június 14-én kedvezően véleményezte.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

3.1. Jogalap

A javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 33. cikke.

Az EUMSZ 33. cikke kimondja, hogy a Szerződések alkalmazási körében erősíteni kell a tagállamok közötti, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti vámügyi együttműködést.

A Vámkódex szerint a valamely tagállam által hozott határozatot az összes többi tagállamban alkalmazni kell, ezért a hatóságoknak konzultálniuk kell egymással a határozatok egységesebb alkalmazása érdekében.

A tagállamok közötti együttműködés további megerősítését indokolják továbbá az uniós vámjogszabályok területén bevezetett bizonyos könnyítések és egyszerűsítések, valamint az a célkitűzés, hogy ezeket az engedélyezett gazdálkodók igénybe vehessék. Az engedélyezett gazdálkodói jogállás elnyeréséhez szükséges kritériumok – és különösen az engedélyezett gazdálkodó által elkövetett súlyos vagy ismétlődő jogsértés hiányára vonatkozó kritérium – értékeléséhez ugyanis az EU egész területén összehasonlítható szankciórendszerekre van szükség annak érdekében, hogy a gazdasági szereplők egyenlő versenyfeltételeket élvezhessenek.

A vámjogszabálysértések és a szankciók közelítése tehát nemcsak a tagállamok közötti vámügyi együttműködést követeli meg, hanem az uniós vámjogszabályok helyes és egységes alkalmazásához és végrehajtásához is hozzájárul.

3.2. Szubszidiaritás, arányosság és az alapvető jogok tiszteletben tartása

A vámjogszabálysértések és a nem büntetőjogi szankciók közelítése a másodlagos jog szerves részének tekintendő, amelyet az Unió fogadhat el a tagállamok vámhatóságai közötti, illetve a tagállamok és a Bizottság – mint a vámunió kizárólagos uniós hatáskörébe tartozó jogszabályainak végrehajtója – közötti együttműködés erősítése céljából. E területen tehát nincs értelme az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkének (3) bekezdésében előírt szubszidiaritás elve szempontjából vizsgálni az uniós fellépést.

Ha mégis mérlegelni kellene a szubszidiaritást – bár e konkrét esetben teljes körűen harmonizált szakpolitikai területről (a vámunióról) beszélünk, amely olyan, teljes körűen harmonizált szabályokkal rendelkezik, amelyek hatékony végrehajtása meghatározó a vámunió pusztá léte szempontjából – azért is csak az Unió alkalmas arra, hogy elérje ezen irányelv célkitűzéseit, mert a nemzeti jogszabályok között az említett jelentős eltérések állnak fenn.

Ez a javaslat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkének (4) bekezdésében meghatározott arányosság elvével összhangban nem haladja meg az említett cél eléréséhez szükséges mértéket. E javaslat tartalma összhangban áll az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglaltakkal. Az eljárási szabályokról szóló fejezet a megfelelő ügyintézéshez és a tisztességes eljáráshoz való joggal összhangban, valamint a *non bis in idem* elvére tekintettel bizonyos rendelkezésekkel egészült ki.

3.3. A jogi aktus típusának megválasztása

Az uniós vámügyi együttműködésre vonatkozó nemzeti jogok közelítésére irányuló javaslat irányelv formájában valósul meg, amelyet a tagállamoknak nemzeti jogukba át kell ültetniük.

3.4. Különös rendelkezések

A javaslat az Unió Vámkódexből eredő kötelezettségekhez kapcsolódó jogsértésekre irányul. Tartalmazza azon különböző (objektív felelősség hatálya alá tartozó, gondatlanságból, illetve szándékosan elkövetett) jogsértések közös listáját, amelyek az Unió Vámkódex szabályait sértik, és minden olyan lehetséges helyzetet felölel, amellyel a személyek e tekintetben a vámhatóságokkal kapcsolatos ügyeik során szembesülhetnek. A javaslat nemcsak a benne felsorolt elkövetési magatartások teljes megvalósítását, hanem azok szándékos kísérletét is jogsértésnek tekinti.

A javaslat az említett elkövetési magatartásokkal párhuzamosan megállapítja a jogsértéseken és a releváns körülményeken alapuló, hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók közös skáláját, amelyet az illetékes tagállami hatóságoknak figyelembe kell venniük a vámjogszabálysértésre alkalmazandó szankciók típusának és szintjének megállapításakor. Ez hozzájárul ahhoz, hogy a szankciót mindig a konkrét helyzethez igazodva szabják ki. A szankciók skálájával és a releváns körülmények együttes figyelembevételével több súlyossági fokozat hozható létre, így érvényesülhet a szankciók arányosságának elve. Emellett a javaslat meghatároz bizonyos eseteket, amikor az e javaslat értelmében objektív felelősség hatálya alá tartozó jogsértésként meghatározott kategóriákba tartozó magatartás nem minősül jogsértésnek, amennyiben azt az illetékes vámhatóságok hibájának tudható be.

A javaslat említést tesz a vámjogszabályok megsértésének szándékos elkövetésében lényeges szerepet játszó személyek felelősségéről, és megállapítja, hogy a jogsértés elkövetői azonos elbánás alá tartoznak azokkal, akik e jogsértésekre felbujtanak, illetve azokban bűnsegédként működnek közre. Említi továbbá a jogi személyek felelősségét, mivel a vámjogszabályok megsértését jogi személyeknek betudható magatartások is eredményezhetik.

Végezetül a javaslat néhány szükséges eljárási rendelkezést tartalmaz annak érdekében, hogy ne legyen átfedés az ugyanazon tényállás és ugyanazon személyek tekintetében kiszabott szankciók között. Ez különösen érinti azt a határidőt, amelyen belül az illetékes hatóságoknak meg kell indítaniuk az eljárást a jogsértésért felelős személlyel szemben, a szankciós eljárás felfüggesztésének lehetőségét, amennyiben ugyanazon tényállás vonatkozásában büntetőeljárás indult, valamint a területi hatályt, amely meghatározza, melyik tagállam tekinthető joghatósággal rendelkezőnek az ügyben való eljárásra, amennyiben a jogsértés egynél több tagállamot érint.

Az említett rendelkezéseknek a tagállamok nemzeti jogában való végrehajtása biztosítani fogja a gazdasági szereplőkkel való homogén bánásmódot, tekintet nélkül arra, hogy melyik tagállamban tesznek eleget a vámalakiságoknak, illetve melyik tagállamban folytatják üzleti tevékenységüket. Biztosítani fogja továbbá a vámeljárások egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló nemzetközi egyezményből (Kyotói Egyezmény) eredő nemzetközi kötelezettségek teljesítését.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZAT

A javaslatnak nincsen hatása a humánerőforrásokra és az Európai Unió költségvetésére, ezért azt nem kíséri a költségvetési rendelet (az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet) 31. cikkében előírt pénzügyi kimutatás.

A javaslatnak nincsenek uniós költségvetési vonzatai.

5. MAGYARÁZÓ DOKUMENTUMOK

Fontos, hogy a Bizottság biztosítsa az irányelv nemzeti jogba történő helyes átültetését. Ennek érdekében – tekintettel a nemzeti jogrendek különböző szerkezetére – a tagállamoknak közölniük kell a nemzeti rendelkezések pontos hivatkozását és azt, hogy az említett rendelkezések miként ültetik át az irányelv egyes rendelkezéseit. Ez nem lépi túl az annak biztosításához szükséges mértéket, hogy megvalósuljon az irányelv fő célkitűzése: az uniós vámjogszabályok hatékony végrehajtása és érvényesítése.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE**a vámjogszabályok megsértésére és a vámjogi szankciókra vonatkozó uniós jogi keretről**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 33. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
rendes jogalkotási eljárás keretében,
mivel:

- (1) A vámunió területére vonatkozó rendelkezéseket az uniós jog harmonizálta. E rendelkezések végrehajtása azonban a tagállamok nemzeti jogának hatálya alá tartozik.
- (2) Következésképpen a vámjogszabályok megsértésére és a vámjogi szankciókra 28 különböző jogszabályrendszer irányadó. Ennek eredményeképpen az uniós vámjogszabályok megsértését az Unión belül nem mindenhol azonos módon kezelik, és az egyes ügyekben kiszabható szankciók jellege és súlya az adott szankciót kiszabó tagállamtól függ.
- (3) A tagállamok jogrendszerei közötti különbségek nemcsak a vámunió optimális igazgatását érintik, hanem akadályozzák a gazdasági szereplőkre érvényes egyenlő versenyfeltételek kialakulását is a vámunió területén, ugyanis hatással vannak a vámjogi egyszerűsítésekhez és könnyítésekhez való hozzáférésükre.
- (4) Az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁸ (a továbbiakban: a Vámkódex) azzal a céllal jött létre, hogy olyan, több tagállamra kiterjedő elektronikus környezetet teremtsen, amelyben a vámhatóságok valós időben kommunikálnak egymással, és amelyben a valamely tagállam által hozott határozat minden más tagállamban alkalmazásra kerül. Ez a jogi keret tehát harmonizált végrehajtást igényel. A Vámkódex maga is előírja, hogy a tagállamok rendelkezzenek hatékony, visszatartó erejű és arányos szankciókról.
- (5) Az uniós vámjogszabályok végrehajtásának ezen irányelvben előírt jogi kerete összhangban áll az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére vonatkozó hatályos jogszabályokkal⁹. Az ezen irányelvvel létrehozott keret hatálya alá tartozó vámjogszabálysértések magukban foglalják azokat a vámjogszabálysértéseket, amelyek hatással vannak az említett pénzügyi érdekekre, ugyanakkor nem tartoznak az azokat büntetőjogi eszközökkel védő jogszabályok hatálya alá, valamint azokat a

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. október 9-i 952/2013/EK rendelete az Unió Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

⁹ Javaslat: Az Európai Parlament és a Tanács irányelve az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (COM(2012) 363).

vámjogszabálysértéseket, amelyek nem egyáltalán nem érintik az Unió pénzügyi érdekeit.

- (6) Meg kell állapítani az uniós vámjogszabályok megsértésének tekintendő és szankcionálandó magatartások listáját. Ebben a teljes mértékben a vámjogszabályokból eredő kötelezettségeken alapuló vámjogszabálysértéseket kell felsorolni, és közvetlen hivatkozást kell feltüntetni a Vámkódexre. Azt, hogy a tagállamok a vámjogszabályok említett megsértése tekintetében közigazgatási vagy büntetőjogi szankciót alkalmazzanak-e, ez az irányelv nem határozza meg.
- (7) A magatartások első kategóriájában azokat az objektív felelősség hatálya alá tartozó vámjogszabálysértéseket kell felsorolni, amelyeknek nem feltétele a vétkesség egyetlen eleme sem, tekintve az érintett kötelezettségek objektív jellegét és azt, hogy a teljesítésükért felelős személyek nem hagyhatják figyelmen kívül létezésüket és kötelező jellegüket.
- (8) A magatartások második és harmadik kategóriájában a vámjogszabályok megsértésének gondatlanságból, illetve szándékosan elkövetett eseteit kell felsorolni, amelyeknél ezt a szubjektív elemet a felelősség keletkezéséhez meg kell állapítani.
- (9) A vámjogszabályok megsértésének tekintendő a vámjogszabályok szándékosan elkövetett megsértésének minősülő magatartásra való felbujtás, vagy ahhoz nyújtott bűnségély, valamint a bizonyos vámjogszabálysértésének szándékosan elkövetett kísérlete.
- (10) A jogbiztonság biztosítása érdekében elő kell írni, hogy ne minősülhessen a vámjogszabályok megsértésének a vámhatóságok hibájából eredő cselekmény, illetve mulasztás.
- (11) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy amennyiben valamely vámjogszabály megsértését jogi személy javára követték el, ugyanazon vámjogszabály megsértése esetében jogi és természetes személyekre vonatkozóan egyaránt keletkezessen felelősség.
- (12) A tagállamok nemzeti szankciórendszereinek közelítése érdekében létre kell hozni a szankciók skáláját, amely a vámjogszabálysértések különböző kategóriáit és súlyát tükrözi. A hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók kiszabása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell továbbá, hogy illetékes hatóságaik az alkalmazandó szankciók típusának és szintjének meghatározásakor meghatározott súlyosbító és enyhítő körülményeket vegyenek figyelembe.
- (13) A vámjogszabályok megsértésére vonatkozó eljárások elévülési idejét négy évben kell megállapítani a vámjogszabály megsértése elkövetésének, vagy folytatódó vagy ismételt jogsértés esetében a jogsértést képező magatartás megszűnésének napjától kezdve. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a vámjogszabályok megsértését illető nyomozásokhoz vagy jogi eljárásokhoz kapcsolódó cselekmények az elévülési időt megszakítsák. A tagállamok meghatározhatják, mely esetekben van szükség az említett elévülési idő nyugvására. Nyolc év elteltével ki kell zárni az eljárás megindításának vagy továbbfolytatásának lehetőségét, a szankciók végrehajtásának elévülési idejét pedig három évben kell megállapítani.
- (14) Amennyiben ugyanazon személy ellen ugyanazon tényállás tekintetében büntetőeljárás indult, rendelkezni kell a vámjogszabályok megsértése miatt indított közigazgatási eljárás felfüggesztéséről. A közigazgatási eljárás folytatását a büntetőeljárás lezárása után kizárólag a *non bis in idem* elv szigorú betartásával szabad lehetővé tenni.

- (15) A pozitív joghatósági összeütközés elkerülése érdekében szabályokat kell előírni annak meghatározására, hogy a joghatósággal rendelkező tagállamok közül melyik vizsgálja meg az ügyet.
- (16) Ebben az irányelvben rendelkezni kell a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködésről a vámjogszabályok megsértése elleni hatékony fellépés érdekében.
- (17) A vámjogszabálysértések kivizsgálásának megkönnyítése érdekében meg kell engedni, hogy az illetékes hatóságok ideiglenesen lefoglaljanak bármely árut, fuvareszközt vagy más, a jogsértésben használt eszközt.
- (18) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával¹⁰ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentum(ok) megküldését indokoltnak tekinti.
- (19) Mivel ezen irányelv célja valamennyi tagállam által alkalmazandó, a vámjogszabályok megsértésének eseteit felsoroló közös lista megállapítása, valamint a teljes körűen harmonizált vámunió területén a tagállamok által kiszabandó hatékony, visszatartó erejű és arányos szankciók alapjának létrehozása, e célkitűzéseket a tagállamok különböző jogi hagyományaik alapján nem tudják kielégítően megvalósítani, és így az intézkedés léptéke és hatása miatt azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvével összhangban az Unió intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban az irányelv nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez az irányelv létrehozza az uniós vámjogszabályok megsértésére vonatkozó keretet, és szankciókat ír elő az említett jogsértésekre vonatkozóan.
- (2) Ez az irányelv az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben (a továbbiakban: a Vámkódex) előírt kötelezettségek és a Vámkódex 5. cikkének (2) bekezdésében meghatározott uniós vámjogszabályok egyéb részeiben előírt azonos kötelezettségek megsértésére alkalmazandó.

2. cikk

Vámjogszabálysértések és szankciók

A tagállamok meghatározzák a 3–6. cikkben felsorolt vámjogszabálysértésekre alkalmazandó szankciók szabályait.

¹⁰ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

3. cikk

Az objektív felelősség körébe tartozó vámjogszabálysértések

A tagállamok biztosítják, hogy a következő cselekmények vagy mulasztások vétkességtől függetlenül a vámjogszabályok megsértésének minősüljenek:

- a) ha a vámáru-nyilatkozatot, az átmeneti megőrzési árunyilatkozatot, a belépési gyűjtő árunyilatkozatot, a kilépési gyűjtő árunyilatkozatot, az újrakiviteli árunyilatkozatot vagy az újrakiviteli értesítést benyújtó személy nem biztosítja a Vámkódex 15. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint az árunyilatkozatban, értesítésben vagy kérelemben megadott információ pontosságát és teljességét;
- b) ha a vámáru-nyilatkozatot, az átmeneti megőrzési árunyilatkozatot, a belépési gyűjtő árunyilatkozatot, a kilépési gyűjtő árunyilatkozatot, az újrakiviteli árunyilatkozatot vagy az újrakiviteli értesítést benyújtó személy nem biztosítja a Vámkódex 15. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint az alátámasztó okmányok hitelességét, pontosságát és érvényességét;
- c) ha a személy nem nyújt be belépési gyűjtő árunyilatkozatot a Vámkódex 127. cikke szerint, tengerjáró hajó vagy légi jármű érkezéséről szóló értesítést a Vámkódex 133. cikke szerint, átmeneti megőrzési árunyilatkozatot a Vámkódex 145. cikke szerint, vámáru-nyilatkozatot a Vámkódex 158. cikke szerint, vámszabad területen végzett tevékenységekről szóló értesítést a Vámkódex 244. cikkének (2) bekezdése szerint, indulás előtti árunyilatkozatot a Vámkódex 263. cikke szerint, újrakiviteli árunyilatkozatot a Vámkódex 270. cikke szerint, kilépési gyűjtő árunyilatkozatot a Vámkódex 271. cikke szerint vagy újrakiviteli értesítést a Vámkódex 274. cikke szerint;
- d) ha a gazdasági szereplő nem őrzi meg a Vámkódex 51. cikke szerint a vámalakiságok elvégzéséhez kapcsolódó okmányokat és információkat a vámjogszabályok által előírt ideig, hozzáférhető bármely módon;
- e) ha az Unió vámterületére beszállított árut a Vámkódex 134. cikke (1) bekezdése első és második albekezdésének megsértésével a vámhatóságok engedélye nélkül a vámfelügyelet alól kivonják;
- f) ha az árut a Vámkódex 134. cikke (1) bekezdése negyedik albekezdésének, valamint 158. cikke (3) bekezdésének és 242. cikkének megsértésével a vámfelügyelet alól kivonják;
- g) ha az a személy, aki az Unió vámterületére árut szállít be, a Vámkódex 135. cikkének (1) bekezdése szerint nem tesz eleget az áru megfelelő helyre történő szállítására vonatkozó kötelezettségének, vagy a Vámkódex 137. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint nem tájékoztatja a vámhatóságot, ha a kötelezettségek nem teljesíthetők;
- h) ha az a személy, aki vámszabad területre szállít be árut – amennyiben a vámszabad terület érintkezik valamely tagállam és egy harmadik ország közötti szárazföldi határral –, a Vámkódex 135. cikkének (2) bekezdése szerint nem közvetlenül, az Unió vámterületének más részén történő keresztülhaladás nélkül szállítja be erre a vámszabad területre az árut;
- i) ha a nyilatkozattevő átmeneti megőrzés vagy vámeljárás esetében nem nyújtja be a Vámkódex 145. cikkének (2) bekezdése és 163. cikkének (2) bekezdése

szerint a vámhatóságokhoz az okmányokat, amikor az uniós jog azt előírja, vagy amikor a vámellenőrzéshez az szükséges;

- j) ha az átmeneti megőrzésben lévő nem uniós áruért felelős gazdasági szereplő az árut a Vámkódex 149. cikke szerint a határidőn belül nem vonja vámeljáráss alá, vagy nem viszi újra ki;
- k) ha vámeljáráss esetében a szóban forgó vámeljárássra irányadó rendelkezések alkalmazásához szükséges alátámasztó okmányok a Vámkódex 163. cikkének (1) bekezdése és 167. cikkének (1) bekezdése szerint a vámaru-nyilatkozat vagy a kiegészítő árunyilatkozat benyújtásának időpontjában nem állnak a nyilatkozattevő birtokában és nem állnak a vámhatóságok rendelkezésére;
- l) ha a vámeljáráss nyilatkozattevője a Vámkódex 166. cikke szerinti egyszerűsített árunyilatkozat vagy a Vámkódex 182. cikke szerinti, a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés esetében nem nyújt be a Vámkódex 167. cikkének (1) bekezdése szerint a megadott határidőn belül kiegészítő árunyilatkozatot az illetékes vámhivatalhoz;
- m) ha a vámhatóság által az árura, a csomagolásra vagy a szállítóeszközökre felhelyezett azonosítási eszközöket a Vámkódex 192. cikkének (2) bekezdése szerint a vámhatóság előzetes engedélye nélkül eltávolítják vagy megsemmisítik;
- n) ha az aktív feldolgozási eljárás jogosultja a Vámkódex 257. cikke szerint nem zárja le a vámeljáráss a meghatározott határidőn belül;
- o) ha a passzív feldolgozási eljárás jogosultja a Vámkódex 262. cikke szerint nem viszi ki a hibás árut a határidőn belül;
- p) ha vámszabad területen a Vámkódex 244. cikkének (1) bekezdése szerint a vámhatóságok jóváhagyása nélkül épületet építenek;
- q) ha a fizetésre kötelezett személy a Vámkódex 108. cikke szerint nem fizeti meg az előírt időtartamon belül a behozatali vagy kiviteli vámot.

4. cikk

Gondatlanságból elkövetett vámjogszabálysértések

A tagállamok biztosítják, hogy a következő gondatlanságból elkövetett cselekmények vagy mulasztások a vámjogszabályok megsértésének minősüljenek:

- a) ha az átmeneti megőrzésben lévő nem uniós áruért felelős gazdasági szereplő az árut a Vámkódex 149. cikke szerint a határidőn belül nem vonja vámeljáráss alá, vagy nem viszi újra ki;
- b) ha a gazdasági szereplő a Vámkódex 15. cikkének (1) bekezdése szerint nem adja meg a vámhatóságoknak a vámalakiságok vagy vámellenőrzések végrehajtásához szükséges segítséget;
- c) ha a vámjogszabályok alkalmazásához kapcsolódó határozat a Vámkódex 23. cikkének (1) bekezdése szerint nem teljesíti a határozatból eredő kötelezettségeit;
- d) ha a vámjogszabályok alkalmazásához kapcsolódó határozat jogosultja a Vámkódex 23. cikkének (2) bekezdése szerint nem értesíti haladéktalanul a

vámhatóságot az említett vámhatóság által hozott határozat meghozatalát követően felmerült bármely olyan tényezőről, amely befolyásolhatja a határozat fenntartását vagy tartalmát;

- e) ha a gazdasági szereplő a Vámkódex 139. cikke szerint nem állítja vám elé az Unió vámterületére beszállított árut;
- f) ha az uniós árutovábbítási eljárás jogosultja a Vámkódex 233. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint nem állítja vám elé a sértetlen árut a rendeltetési vámhivatalnál az előírt határidőn belül;
- g) ha a gazdasági szereplő a Vámkódex 245. cikke szerint nem állítja vám elé a vámszabad területre szállított árut;
- h) ha a gazdasági szereplő a Vámkódex 267. cikkének (2) bekezdése szerint nem állítja vám elé az Unió vámterületéről való kiszállításra szánt árut;
- i) ha az árut a Vámkódex 140. cikke szerint a vámhatóság engedélye nélkül, vagy nem a vámhatóság által kijelölt vagy jóváhagyott helyeken kirakják vagy átrakják az azt fuvarozó szállítóeszköztől;
- j) ha az árut a 147. és a 148. cikk szerint a vámhatóság előzetes engedélye nélkül átmeneti megőrzési létesítményben vagy vámraktárban tárolják;
- k) ha az engedélyes vagy a vám eljárás jogosultja a Vámkódex 242. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja szerint nem tesz eleget a vámraktározási eljárás alatt álló áru tárolásából eredő kötelezettségeknek.

5. cikk

Szándékosan elkövetett vámjogszabálysértések

A tagállamok biztosítják, hogy a következő szándékosan elkövetett cselekmények vagy mulasztások a vámjogszabályok megsértésének minősüljenek:

- a) ha a vámhatóságok által a Vámkódex 15. vagy 163. cikke szerint megkövetelt esetekben hamis információkat vagy okmányokat bocsátanak a vámhatóságok rendelkezésére;
- b) ha a gazdasági szereplő a vámhatóságoktól a következőkre vonatkozó engedélyt valótlan nyilatkozatok révén vagy más szabálytalan eszköz igénybevételevel szerezte meg:
 - i. a Vámkódex 38. cikke szerinti engedélyezett gazdálkodói jogállás,
 - ii. a Vámkódex 166. cikke szerinti egyszerűsített árunyilatkozat igénybevétele,
 - iii. a Vámkódex 117., 179., 182. és 185. cikke szerinti egyéb vámügyi egyszerűsítések igénybevétele,
 - iv. a Vámkódex 211. cikke szerint az áru különös eljárások alá vonása;
- c) ha az árut anélkül léptetik be az Unió vámterületére vagy léptetik ki onnan, hogy a Vámkódex 139., 245. cikke vagy 267. cikkének (2) bekezdése szerint vám elé állítanák;
- d) ha a vámjogszabályok alkalmazásához kapcsolódó határozat jogosultja a Vámkódex 23. cikkének (1) bekezdése szerint nem teljesíti a határozatból eredő kötelezettségeit;

- e) ha a vámjogszabályok alkalmazásához kapcsolódó határozat jogosultja a Vámkódex 23. cikkének (2) bekezdése szerint nem értesíti haladéktalanul a vámhatóságot az említett vámhatóság által hozott határozat meghozatalát követően felmerült bármely olyan tényezőről, amely befolyásolhatja a határozat fenntartását vagy tartalmát;
- f) ha az árut a Vámkódex 241. cikke szerint a vámraktárban a vámhatóság engedélye nélkül feldolgozzák;
- g) ha a vámjogszabályok megsértésének a 4. cikk f) pontjában és e cikk c) pontjában meghatározott esetei egyikével érintett árut megszereznek vagy birtokolnak.

6. cikk

Felbujtás, bűnsegély és kísérlet

- (1) A tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az 5. cikkben említett cselekményre vagy mulasztásra való felbujtás vagy ezek bűnsegédlete a vámjogszabályok megsértésének minősüljön.
- (2) A tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az 5. cikkben említett cselekmény vagy mulasztás elkövetésének kísérlete a vámjogszabályok megsértésének minősüljön.

7. cikk

A vámhatóság hibája

A 3–6. cikkben említett cselekmények vagy mulasztások nem minősülnek a vámjogszabályok megsértésének, ha a vámhatóságok hibájából következnek be.

8. cikk

A jogi személyek felelőssége

- (1) A tagállamok biztosítják a jogi személyek felelősségre vonását a vámjogszabályok megsértéséért, amennyiben azt a javukra bármely, a jogi személyen belül vezető beosztást betöltő személy követte el akár egyénileg, akár a jogi személy szervének részeként eljárva, a következők alapján:
 - a) a jogi személy képviselőjének joga;
 - b) a jogi személy nevében történő döntéshozatal joga;
 - c) a jogi személyen belüli ellenőrzés gyakorlásának joga.
- (2) A tagállamok biztosítják továbbá a jogi személyek felelősségre vonását, amennyiben az (1) bekezdésben említett személy felügyelete alatt álló valamely személy által az említett jogi személy javára elkövetett vámjogszabálysértést az (1) bekezdésben említett személy általi felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé.
- (3) A jogi személy (1) és (2) bekezdés szerinti felelőssége nem érinti a vámjogszabályok megsértését elkövető természetes személyek felelősségét.

9. cikk

A vámjogszabályok megsértésének 3. cikkben említett eseteiben alkalmazandó szankciók

A tagállamok hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók kiszabását biztosítják a vámjogszabályok 3. cikkben említett megsértése esetén, a következő korlátok között:

- a) a vámjogszabályok meghatározott árura vonatkozó megsértése esetén az áru értékének 1–5 %-áig terjedő pénzbírság;
- b) a vámjogszabályok nem meghatározott árura vonatkozó megsértése esetén 150 EUR-tól 7 500 EUR-ig terjedő pénzbírság.

10. cikk

A vámjogszabályok megsértésének 4. cikkben említett eseteiben alkalmazandó szankciók

A tagállamok hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók kiszabását biztosítják a vámjogszabályok 4. cikkben említett megsértése esetén, a következő korlátok között:

- a) a vámjogszabályok meghatározott árura vonatkozó megsértése esetén az áru értékének 15 %-áig terjedő pénzbírság;
- b) a vámjogszabályok nem meghatározott árura vonatkozó megsértése esetén 22 500 EUR-ig terjedő pénzbírság.

11. cikk

A vámjogszabályok megsértésének 5. és 6. cikkben említett eseteiben alkalmazandó szankciók

A tagállamok hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók kiszabását biztosítják a vámjogszabályok 5. és 6. cikkben említett megsértése esetén, a következő korlátok között:

- a) a vámjogszabályok meghatározott árura vonatkozó megsértése esetén az áru értékének 30 %-áig terjedő pénzbírság;
- b) a vámjogszabályok nem meghatározott árura vonatkozó megsértése esetén 45 000 EUR-ig terjedő pénzbírság.

12. cikk

A szankciók hatékony alkalmazása és a szankcionálási hatáskör illetékes hatóságok általi gyakorlása

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok a 3–6. cikkben említett vámjogszabálysértésekre alkalmazandó szankciók típusának és szintjének meghatározásakor minden releváns körülményt figyelembe vegyenek, beleértve adott esetben a következőket:

- a) a jogsértés súlya és időtartama;
- b) az, ha a jogsértésért felelős személy engedélyezett gazdálkodó;
- c) a megkerült behozatali vagy kiviteli vám összege;

- d) az, ha az érintett áru a Vámkódex 134. cikke (1) bekezdésének második mondatában említett tilalmak vagy korlátozások hatálya alá tartozik, vagy közbiztonsági kockázatot jelent;
- e) a jogsértésért felelős személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje;
- f) a jogsértésért felelős személy korábbi jogsértései.

13. cikk

Elévülés

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a 3–6. cikkben említett vámjogszabálysértések miatt indított eljárások elévülési ideje a vámjogszabályok megsértésének napjától kezdődően négy év legyen.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a vámjogszabályok folytatólagos vagy ismétlődő megsértése esetében az elévülési idő a vámjogszabályok megsértését képező cselekmény vagy mulasztás megszűnésének napján kezdődjön.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy az elévülési időt az illetékes hatóság minden olyan cselekménye megszakítsa, amelyről a szóban forgó személyt értesítették, és amely a vámjogszabályok ugyanazon megsértését illető nyomozáshoz vagy jogi eljáráshoz kapcsolódik. Az elévülési idő a megszakító cselekmény napján kezdődik.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) vagy a (2) bekezdésben említett naptól számított nyolc év elteltével ne legyen lehetőség a 3–6. cikkben említett vámjogszabálysértések miatt indított eljárások megindítására vagy továbbfolytatására.
- (5) A tagállamok a szankciót kiszabásáról szóló határozatok végrehajtására vonatkozóan három éves elévülési időt biztosítanak. Az említett időszak a határozat jogerőre emelkedésének napján kezdődik.
- (6) A tagállamok megállapítják az (1), (4) és (5) bekezdésben említett elévülési időszak nyugvásának eseteit.

14. cikk

Az eljárás felfüggesztése

- (1) A tagállamok biztosítják a 3–6. cikkben említett vámjogszabálysértések miatt indított közigazgatási eljárás felfüggesztését abban az esetben, ha ugyanazon személy ellen ugyanazon tényállás tekintetében büntetőeljárás indult.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a 3–6. cikkben említett vámjogszabálysértések miatt indított, felfüggesztett igazgatási eljárást lezárják abban az esetben, ha az (1) bekezdésben említett büntetőeljárásban jogerős határozat születik. Más esetekben a 3–6. cikkben említett vámjogszabálysértések miatt indított, felfüggesztett igazgatási eljárás folytatható.

15. cikk

Joghatóság

- (1) A tagállamok biztosítják a joghatóság gyakorlását a 3–6. cikkben említett vámjogszabálysértések ügyében a következő kritériumok bármelyikének megfelelően:
- a) ha a vámjogszabályok megsértését egészében vagy részben az adott tagállam területén követték el;
 - b) ha a vámjogszabályok megsértését elkövető személy az adott tagállam állampolgára;
 - c) ha a vámjogszabályok megsértésében érintett áru az adott tagállam területén található.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben ugyanazon vámjogszabálysértés tekintetében több tagállam is igényli a joghatóságot, az a tagállam gyakorolja joghatóságát, amelyben ugyanazon személy ellen ugyanazon tényállás tekintetében büntetőeljárás indult. Amennyiben nem állapítható meg az első albekezdés szerint a joghatóság, a tagállamok biztosítják, hogy az a tagállam gyakorolja joghatóságát, amelynek illetékes hatóságai ugyanazon személy ellen, ugyanazon tényállás tekintetében elsőként indítják meg a vámjogszabályok megsértése miatti eljárást.

16. cikk

A tagállamok közötti együttműködés

A tagállamok együttműködnek és átadják egymásnak a 3–6. cikkben említett vámjogszabálysértést képező cselekmény vagy mulasztás miatti eljáráshoz szükséges információkat, különösen amennyiben egynél több tagállam indított eljárást ugyanazon személy ellen, ugyanazon tényállás tekintetében.

17. cikk

Lefoglalás

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok ideiglenesen lefoglalhassanak a 3–6. cikkben említett vámjogszabálysértésekhez használt bármely árut, fuvarszközt és bármely más eszközt.

18. cikk

A Bizottság jelentése és felülvizsgálat

A Bizottság legkésőbb [2019. május 1-jéig] jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról, amelyben értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben tették meg az irányelvnek való megfeleléshez szükséges intézkedéseket.

19. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb

[2017. május 1-jéig] megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

20. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

21. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök